KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS PRÆSIDENT
10. august 1987 *

I sag 209/87 R,

Den belgiske sammenslutning Association des acièries européennes indépendantes — European Independent Steelworks Association, »EISA«, Bruxelles, ved advokaterne Michel Waelbroeck og Alexandre Vandencasteele, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Ernest Arendt, 34, rue Philippe-II,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved juridisk konsulent Rolf Wägenbaur, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georges Kremlis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg,

sagsøgt,

angående en begæring om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens beslutning nr. 1433/87/EKSF af 20. maj 1987 om overførsel af en del af produktionskvoterne til kvoter, der kan leveres på det fælles marked,

har

FORMANDEN FOR DOMSTOLENS FØRSTE AFDELING,

på vegne af Domstolens præsident, jfr. procesreglementets artikel 85, stk. 2, og artikel 11,

efter høring af generaladvokat C. O. Lenz

afsagt følgende

* Processprog: Fransk.

Kendelse

1 Ved stævning indgivet til Domstolens Justitskontor den 9. juli 1987 har sammenslutningen Association des aciéries européennes indépendantes — European Independent Steelworks Association, i medfør af EKSF-Traktatens artikel 33, stk. 2, anlagt sag med påstand om annullation af Kommissionens beslutning nr. 1433/87/EKSF af 20. maj 1987 om overførsel af en del af produktionskvoterne til kvoter, der kan leveres på det fælles marked (EFT L 136, s. 37).

2 Ved begæring indgivet til Domstolens Justitskontor samme dato har sagsøgeren i medfør af EKSF-Traktatens artikel 39 og procesreglementets artikel 83 nedlagt påstand om, at der træffes foreløbige forholdsregler i form af udsættelse af gennemførelsen af beslutning nr. 1433/87/EKSF.

3 Kommissionen har indgivet sine skriftlige bemærkninger den 4. august 1987. Parterne har afgivet mundtlige indlæg i retsmødet den 6. august 1987.

4 Den anfægtede beslutning er vedtaget med hjemmel i Kommissionens beslutning nr. 3485/85/EKSF af 27. november 1985 om forlængelse af overvågningsordningen og systemet for produktionskvoter for visse produkter for virksomhederne i jern- og stålindustrien (EFT L 340, s. 5); som ændret ved Kommissionens beslutning nr. 3746/86/EKSF af 5. december 1986 (EFT L 348, s. 1). Som hjemmel henvises der særlig til beslutningens artikel 18, og som begrundelse anføres følgende forhold i betragtningerne: At eksporten fra Fællesskabets jern- og stålvirksomheder til tredjelande er faldet meget kraftigt i løbet af 1986, at der er sket en betydelig forværring i forholdet mellem omkostninger og eksportpriser, at denne udvikling rammer alle virksomheder og hårdere, jo større deres eksport er, og at fordelingen af referencerne mellem virksomhederne er foretaget for flere år siden og til dels må betragtes som forældet som følge af markedsudviklingen.

5 På baggrund heraf bemyndiges virksomhederne til hvert kvartal inden for en af dem valgt produktgruppe i forholdet 1: 0,85 at overføre en del af forskellen mellem den på grundlag af referenceproduktionen beregnede produktionskvote og den på grundlag af referencemængden beregnede kvotedel, som kan leveres til det fælles marked, til kvoter, der kan leveres på det fælles marked. Denne del beløber

sig til højst 30%, når forholdet mellem referencemængderne og referenceproduktionen for samtlige produktgrupper ligger mere end 15% points under det tilsvarende gennemsnit for alle virksomheder, til højst 15 procentpoints, hvis dette forhold ligger mere end 5 procentpoints under gennemsnittet, og til højst 5% hvis forholdet er gunstigere.

6 Ifølge EKSF-Traktatens artikel 39 har indbringelse af sager for Domstolen ingen opsættende virkning. Domstolen kan dog, såfremt den skønner, at forholdene kræver det, udsætte fuldbyrdelsen af den anfægtede beslutning eller henstilling.

7 Ifølge procesreglementets artikel 83, stk. 2, kan der træffes bestemmelse om foreløbige forholdsregler, som dem der er nedlagt påstand om i denne sag, såfremt begæringen herom angiver de faktiske og retlige grunde til, at de umiddelbart forekommer berettigede. Begæringen skal desuden angive de omstændigheder, der medfører uopsættelighed.

8 Sagsøgeren har som begrundelse for, at den begærede udsættelse er umiddelbart berettiget gjort gældende, at den anfægtede beslutning er åbenbart ulovlig og et udtryk for magtfordrejning. Kommissionen har — anføres det — ydet støtte til visse virksomheder uden at overholde EKSF-Traktatens formelle og materielle regler. Den har sat sig ud over hovedformålet med kvoteordningen, som er genoprettelse af balancen på markedet, hvilket særlig vil få betydning i tredje kvartal 1987 på grund af den tilbagevirkende kraft, beslutningens bestemmelser får. Den benytter de beføjelser, der er tillagt den ved artikel 18 i beslutning nr. 3485/85/EKSF således, at den overlader til virksomhederne at gennemføre dette formål, og den har derved ændret selve grundlaget for kvoteordningen uden at høre Det Rådgivende Udvalg og indhente samtykke fra Rådet og har tilsidesat de begrænsninger, fællesskabsrettens almindelige retsgrundsætninger sætter for dens virksomhed, for at forfølge et andet formål end det, der begrunder disse beføjelser.

9 Kommissionen har indledningsvis anfægtet sagen i formaliteten, og har herved anført, at sagsøgerens grunde nærmest synes at gå ud på, at der foreligger overtrædelser af Traktaten eller af væsentlige formforskrifter og ikke magtfordrejning, der er den eneste grund, der ifølge EKSF-Traktatens artikel 33, stk. 2, kan gøres gældende af virksomheder på individuelt grundlag til anfægtelse af en beslutning af en

generel karakter. Kommissionen har i øvrigt gjort gældende, at den sagsøgende sammenslutnings klager savner grundlag, og at der ikke inden for rammerne af en sag om foreløbige forholdsregler kan tages hensyn til faktiske og retlige omstændigheder af den anførte art.

10 For så vidt angår Kommissionens forbehold vedrørende formaliteten bemærkes, at formalitetsspørgsmålet i hovedsagen i princippet ikke bør behandles under en sag om foreløbige forholdsregler, men hører under behandlingen af hovedsagen, idet afgørelsen i denne ellers foregribes. Såfremt der fremsættes en rimeligt begrundet formalitetsindsigelse er det i den forbindelse tilstrækkeligt, at der foreligger en række elementer, på grundlag af hvilke sagen umiddelbart synes at kunne antages til realitetsbehandling.

11 I den forbindelse må det fastslås, at Kommissionen har indstrænket sig til i meget generelle vendinger at bestride muligheden for, at hovedsagen kan behandles i realiteten, og at det ikke på sagens nuværende stadium kan udelukkes, at Domstolen ved realitetsbehandlingen når til det resultat, at nogle eller alle sagsøgerens klagepunkter må antages at kunne henføres under et magtfordrejningsanbringende. Hermed foreligger der tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at der umiddelbart synes at være mulighed for, at sagen kan fremmes til realitetsbehandling, og at begæringen om udsættelse af fuldbyrdelsen derfor kan antages til realitetsbehandling.

12 Den sagsøgende sammenslutnings grunde, der navnlig går ud på, at Kommissionen har sat sig ud over EKSF-Traktatens formelle og materielle regler og kvoteordningens hovedformål, og på, at Kommissionen har anvendt sine beføjelser ifølge artikel 18 i beslutning nr. 3485/85/EKSF på en retsstridig måde udgør umiddelbart relevante faktiske og retlige omstændigheder, der vil kunne begrunde, at begæringen om udsættelse af gennemførelsen tages til følge.

13 Af Domstolens faste praksis fremgår, at en begæring om foreløbige forholdsregler skal være begrundet i omstændigheder, der medfører uopsættelighed, jfr. procesreglementets artikel 83, stk. 2, og at spørgsmålet herom skal vurderes på baggrund af nødvendigheden af at træffe en foreløbig afgørelse for at undgå at udsætte den begærende part for et alvorligt og uopretteligt tab.

14 Den sagsøgende sammenslutning har som begrundelse for begæringen om udsættelse af gennemførelsen af den anfægtede beslutning gjort gældende, at denne tilføjer dens medlemmer et alvorligt og uoprettligt tab. Den har herved anført, at tilstrømningen af varer til EKSF's interne marked medfører faldende priser og bringer balancen på markedet alvorligt i fare, mens netop balancen på markedet er hovedformålet med kvoteordningen. Ved beslutningen forringes de i sammenslutningen deltagende virksomheders stilling på markedet, idet virksomhedernes forhold mellem leveringskvoter til Fællesmarkedet og produktionskvoter er højere end fællesskabsgennemsnittet, således at de har langt mindre fordel af beslutningen end virksomheder med en stor eksport. Sammenslutningen har i stævningen fremhævet, at der vil være tale om en uoprettelig skade, idet anvendelsen af beslutningen uigenkaldeligt vil forstyrre markedet og definitivt skade de deltagende virksomheders markedsstilling, og at det ikke vil være muligt at genoprette virksomhedernes økonomiske situation og stilling på markedet, blot ved en eventuel annullation af beslutningen.

15 Den sagsøgende sammenslutning er i retsmødet blevet anmodet om at uddybe sine synspunkter og har i den forbindelse frafaldet sit anbringende om, at de i sammenslutningen deltagende virksomheders stilling på markedet vil blive definitivt forringet, selv i tilfælde af en annullation af den omtvistede beslutning, samt anbringendet om, at anvendelsen af beslutningen har medført prisfald. Den har navnlig fremhævet, at reduktionssatserne til beregning af produktionskvoterne og af den del af kvoterne, der kan leveres på det fælles marked, allerede steg fra andet til tredje kvartal af 1987 efter vedtagelsen af den omtvistede beslutning, og at medlemmernes stilling på markedet bringes i fare, eftersom forhøjelsen af de mængder, der kan leveres på Fællesskabets marked, uundgåeligt vil føre til, at Kommissionen på baggrund af en konstant efterspørgsel fortsat vil forhøje reduktionssatserne.

16 Kommissionen har gjort gældende, at der ikke bliver tale om en forstyrrelse af balancen på markedet, som den fuldt ud kontrollerer ved hjælp af reduktionssatserne. Beslutningen har efter sin karakter og den måde, den hidtil er blevet anvendt på, kun i begrænset omfang indvirket på markedet. Den omstændighed, at de ændrede reduktionssatser for tredje kvartal i 1987 har været gunstigere end de oprindelige satser, beviser, at beslutningens iværksættelse ikke har givet anledning til en mærkbar forøgelse af udbudet på Fællesskabets marked eller til en forstyrrelse af dette marked. Forhøjelsen af priserne på Fællesmarkedet i andet kvartal i forhold til første kvartal beviser, at beslutningen ikke har medført faldende priser.

Forringelserne i markedsstillingen har været meget små og er i øvrigt en uundgåelig følge af kvoteordningen. Når henses til, at beslutningen kun i ringe omfang har haft betydning for medlemmernes stilling på Fællesmarkedet, kan sammenslutningen ikke gøre gældende, at det tab, der påstås lidt, er uopretteligt.

17 Af retsforhandlingerne fremgår, at den sagsøgende sammenslutning ikke har været i stand til at godtgøre, at der hidtil har været tale om et sikkert og aktuelt tab. Den har kun kunne henvise til et fremtidigt tab, som efter dens opfattelse uundgåeligt vil opstå i de kommende måneder som følge af de forhøjelser af reduktionssatserne, som Kommissionen uden tvivl vil træffe beslutning om.

18 I den forbindelse må det bemærkes, at den anfægtede beslutning kun skal gælde til den 31. december 1987. Den sagsøgende sammenslutnings frygt for, at beslutningen i tredje kvartal af 1987 skulle give anledning til en forhøjelse af de mængder, der udbydes på Fællesmarkedet, som følge af de samlede virkninger af overførslerne af produktionskvoter for første og andet kvartal til kvoter, der kan leveres i Fællesmarkedet, har hidtil vist sig at være ubegrundet. Da der intet som helst er anført om markedsudviklingen, der afhænger såvel af efterspørgslen som af den holdning, som de virksomheder, der nyder godt af højere overførselssatser, i sidste ende vil indtage, har de skadelige følger, som den sagsøgende sammenslutning befrygter for de kommende måneder, for tiden en rent hypotetisk karakter.

19 En forhøjelse af reduktionssatserne navnlig for den del af produktionskvoterne, der kan leveres på det fælles marked, vil ramme hårdere for de virksomheder i den sagsøgende sammenslutning, hvis leveringskvoter ikke kan forhøjes i samme omfang som leveringskvoterne for virksomheder, der har en stor eksport til tredjelande, men en sådan forhøjelse afhænger af den fremtidige markedsudvikling og har for tiden karakter af en ren hypotese.

20 Selv om nedsættelser af produktionskvoter og af den del af disse kvoter, der kan leveres på det fælles marked, for visse produktkategorier skulle blive vedtaget af Kommissionen med henblik på at bringe balance på markedet, vil følgerne heraf

for medlemsvirksomhedernes salg blive begrænset, såvel når henses til de oplysninger vedrørende de teoretisk mulige overførsler, som den sagsøgende sammenslutning har fremlagt, som så meget mere til de overførsler, som virksomhederne faktisk har gennemført i første og andet kvartal af 1987, idet disse overførsler er forblevet mærkbart lavere end dem, den sagsøgende sammenslutning ventede.

21 For så vidt angår forringelsen af de i sammenslutningen deltagende virksomheders stilling på Fællesmarkedet, bemærkes, at foranstaltninger i medfør af artikel 58 skal gøre det muligt for hele Fællesskabets jern- og stålindustri at forsvare sig på kollektivt grundlag og ved en solidarisk indsats mod krisefænomener i tilfælde af nedgang i efterspørgslen, og at Kommissionen efter nævnte bestemmelse på ingen måde er forpligtet til, til skade for de øvrige virksomheder i Fællesskabet, at sikre en bestemt virksomhed en minimumsproduktion eller opretholdelse af virksomhedens markedsposition (jfr. dom af 7. juli 1982, Klöckner, 119/81, Sml. s. 2627, og dom af 11. maj 1983, Klöckner, 244/81, Sml. s. 1451).

22 Den påståede fremtidige skade vil, også såfremt den antages godtgjort, kun gælde for et begrænset tidsrum og ikke have den alvorlige karakter, der kan begrunde, at beslutningens gennemførelse udsættes. En eventuel annullation af beslutningen under realitetsbehandlingen af hovedsagen vil bevirke, at den før beslutningens vedtagelse foreliggende situation retableres, og derfor har denne midlertidige skade ikke den uoprettelige karakter, der ifølge Domstolens praksis er en forudsætning for at kunne anse udsættelse af gennemførelsen af en anfægtet beslutning for begrundet.

23 Herefter må det fastslås, at den sagsøgende sammenslutning ikke har været i stand til at godtgøre, at der foreligger et tab, end ikke et fremtidigt, der er sikkert, alvorligt og uopretteligt, og dermed at godtgøre de omstændigheder, der medfører en sådan uopsættelighed, at gennemførelsen af den anfægtede beslutning må udsættes.

Af disse grunde

bestemmer

FORMANDEN FOR FØRSTE AFDELING

på vegne af Domstolens præsident, jfr. artiklel 85, stk. 2, og artikel 11 i procesreglementet,

før endelig afgørelse træffes:

1) Begæringen om udsættelse af gennemførelsen tages ikke til følge.

2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Således bestemt i Luxembourg den 10. august 1987.

fungerende præsident

P. Heim

Justitssekretær

F. Schockweiler

Formand for Første Afdeling